

?? Jo també pago impostos?

Article d'opinió de La Guia de Vins de Catalunya sobre els vins sense denominació d'origen i la seva relació amb l'administració

És evident que els impostos s'anomenen així perquè ningú no els pagaria voluntàriament, per molt que ara alguns diguin públicament que els encanta pagar a hisenda. En tot cas, quan un paga impostos espera veure resultats, si més no perquè a altres països és una mena de relació directa.

Però n'hi ha que veuen que, al damunt, les administracions d'arreu els ignoren pel fet que no encaixen en la llei. En la llei del vi, en aquest cas. El fenomen cada any més important dels vins sense DO ja comença a ser un problema entre la xarxa de DOs catalanes, atès que molts elaboradors de qualitat han sortit de la seva corresponent i d'altres fan vins que no hi posen a dintre perquè no poden. Però **cada cop hi ha més cellers que marxen perquè pensen que els seus vins no encaixen amb l'esperit de la DO que els pertoca, perquè les tècniques de vinificació no estan admeses al plec de condicions, perquè els resultats no quadren amb la rigidesa dels criteris tècnics de qualitat**, o perquè les varietats que volen fer servir no formen part de les permeses dins la DO, tot i ser molt sovint varietats tradicionals catalanes.

Ara per ara al grup dels millors vins catalans hi ha força noms que no formen part de cap DO; i això és una evidència com una casa de pagès

Aquests elaboradors paguen impostos, però com que no poden certificar per mitjà de cap organisme oficial que el raïm que fan servir ve d'una zona determinada de Catalunya, l'administració els deixa de banda. I de passada ho fan també els concursos que subvenciona, atès que d'altra manera perdrien l'ajut, mentre que, amb absències forçoses que evidentment estan entre els millors vins tranquils i escumosos de Catalunya, encara pretenen dir públicament quin és el millor vi de l'any i encertar. Fa riure, com a poc.

CUPATGESCAT

VINS I GASTRONOMIA A LA XARXA

Naciódigital

Fa riure perquè ara per ara al grup dels millors vins catalans hi ha força noms que no formen part de cap DO; i això és una evidència com una casa de pagès. És molt gros que l'administració ignori per norma a qui fins ara havia estat l'exponent del *vignerón*, aquesta figura que a altres contrades és la raó de ser d'una DO i que a algunes DO de Catalunya cada dia que passa ho és menys.

El més greu és que alguns d'aquests cellers que han sortit de la DO certifiquen de manera molt convincent l'origen del seu raïm i la traçabilitat de cadascuna de les seves ampolles. No, no ho fa una DO, ho fa una entitat privada amb un historial que a simple vista sembla o pot semblar més impecable que, per exemple, el de la DO Cava, que encara no ha entès el significat de la paraula 'traçabilitat?'. Però amb això hem arribat al punt crític; si es tracta de certificar, i veient per la història de les DO catalanes que són molt sensibles a la, diguem-ne, 'distorsió' de l'origen del raïm (no cal més que recordar la raó principal per la qual es va haver de fer la DO Catalunya), sembla urgent revisar el text de la llei per tal d'admetre l'homologació d'entitats o empreses certificadores per tal que l'administració compleixi d'una vegada amb el deure que té amb qualsevol que paga impostos. En aquest cas seria incloure vins sense DO, però amb certificació fefaent, en missions comercials, fires i altres estris de promoció, per exemple, entre moltes altres accions que seria molt llarg i avorrit explicar.

És cert que molts cellers han tingut problemes amb les DO de tipus econòmic o bé que la mateixa DO els ha enxampat fent trampa i han marxat abans que els facin fora; però aquests mai podran certificar res per cap mitjà, si aquest és el seu tarannà. Potser és per això que l'administració s'entesta en anomenar aquests vins com a 'vins de taula?', un nom carregat intrínsecament d'un menyspreu de dimensions còsmiques.

Però en comptes d'això el que s'ha de fer és posar ordre per tal de destriar el gra de la palla regulant aquesta certificació al marge del circuit de les DO, i atendre així les obligacions que l'administració també -també, evidentment- contreu amb el contribuent des del moment que paga.

D'altra banda, **el dèficit de qualitat que la promoció oficial pateix en ignorar els vins sense DO us podem assegurar que té una dimensió impossible d'assumir ara per ara, si es vol donar una visió real i completa del vi català.** Potser aquesta raó serà la que convenci més a qui hagi de pensar en una sol·lució a aquest problema que cada dia va una mica més enllà; malgrat que sigui així, benvinguda sigui.